

"Blestemă pe Dumnezeu și mori"

Vineri, 12 mai 2006

Gili Cârstea

Vă aduceți aminte, aceasta era soluția nevestei lui Iov la suferința teribilă care se abătuse asupra familiei lor. Ce rost are să trăiești, când averea a zburat pe aripile vântului, copiii s-au prăpădit într-o clipă, iar trupul tău este o rană vie, putredă și urât-mirositoare? În plus, credința populară fiind că asemenea nenorociri sunt cauzate de blestemul lui Dumnezeu, ce rost mai are să te agăți de viață și să cauți răspunsuri? Sora Iov era tare nemulțumită că soțul ei "se ține tare în neprihănire," deși era mai bine pentru toată lumea ca el să plece în lumea umbrelor. Ea avea o filosofie simplă: Dacă Dumnezeu ți-a făcut toate acestea, înfruntă-L, stârnește-L să-ți dea lovitura de grație și scapă de suferință. Într-o asemenea tragedie, ce rost mai are să te gândești la motivații, principii morale sau demnitate în suferință?

De unde avea ea credința aceasta că cine blestemă pe Dumnezeu moare? Ce se afla în spatele mentalității că Dumnezeu reacționează violent la înjurături și batjocuri?

La începutul mării controversate, una dintre susținerile lui Satana care a amestecat rău de tot civilizația cerească a fost aceea că despărțirea de izvorul vieții nu ar avea nicio consecință nefastă. Din contră, ea ar fi calea spre dezvoltare infinită către dumnezeire. El spunea că avertizarea lui Dumnezeu despre consecința mortală a desprinderii de izvorul vieții ar fi o amenințare mascată, prin care Dumnezeu Se asigură de supunerea și loialitatea ființelor create.

El a susținut aceeași aberație în Eden, cu același rezultat spectaculos. Până în ziua de azi teologii lumii susțin minciuna că păcatul nu omoară pe nimeni, iar moartea este, într-o formă sau alta, pedeapsa lui Dumnezeu pentru neascultare.

Dacă studiem istoria sacră cu atenție, vom observa că nu există niciun caz în care cineva să blesteme pe Dumnezeu iar Acesta să reacționeze violent împotriva lui. Este adevărat, unii scriitori ai Bibliei au interpretat în acest fel anumite tragedii, dar la o analiză mai atentă, mai ales una făcută în lumina care se revarsă de pe Calvar, descoperim repede la locul crimei urmele nimicitorului. Chiar Iov recunoaște că "jefuitorilor li se lasă corturile în pace, celor ce mânia pe Dumnezeu le merge bine" (12:6), deși teologia vremii lui nu știa nimic despre marea controversă. Isaia spune și el că numele lui Dumnezeu este batjocorit

“cât este ziuica de mare” (52:5), iar psalmistul se întreabă până când “va batjocori asupritorul, și va nesocoti vrăjmașul fără curmare Numele Tău?” (74:10).

Cei care susțin indirect minciuna diavolului răspund la aceste întrebări foarte simplu, folosind chiar Scriptura. Ei spun că vine o zi în care răbdarea lui Dumnezeu va ajunge la capăt, și atunci El se va ridica să-și apere pricina, aducând nimicire completă asupra celor care au batjocorit numele Său.

Alții, care au privit în neprihănirea lui Hristos o descoperire a caracterului lui Dumnezeu, înțeleg altfel mecanismele distrugerii și au o altă concepție despre reacția lui Dumnezeu față de indiferența, disprețul sau blestemele oamenilor. Ei știu că Tatăl se poartă la fel ca și Fiul, exact ca un miel pe care-l duci la tăiere, că poziția Lui privilegiată de Serv al servilor nu Îi permite să răspundă cu violență la nebunia copiilor Săi. Dacă Dumnezeu ar fi răspuns cu violență la batjocura copiilor Săi, primul care ar fi fost lovit era chiar Lucifer, iar până acum universul ar fi uitat chiar și numele lui. Faptul că diavolul trăiește este cea mai grăitoare dovadă că “batjocoritorii” nu sunt loviți de Dumnezeu, chiar dacă unii nu ajung să moară pe patul lor și sătui de zile.

În zilele noastre, batjocoritorul a luat lumea captivă, și sub o aparență de religiozitate și zel pentru reputația lui Dumnezeu, el îi face pe toți să creadă și să predice invențiile lui despre iad, purgatoriu sau lacul de foc în diversele lor variante, complete, abreviate sau cu totul mascate.

Pe noi ne tulbură însă că rămășița, deși chemată la înalta onoare de a deveni Mireasa lui Hristos, se lasă amețită de vinul acesta al batjocoritorilor lui Dumnezeu și continuă să vorbească la fel ca nevasta lui Iov – ca o femeie nebună.